

EL POBLE: CATALA

5 Cts.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ A SEU PARTICIPACIÓ
Catalunya y nacions ibèriques: 4 pessetes trimestres
Països d'unió postal: 5 pessetes trimestres

ANY VI • Barcelona, dimecres 14 d'abril de 1909 • NÚM. 1.133
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL. — TELEFON 723

PREUS DE SUSCRIPCIÓ A UN VOLUM TRIMESTRAL
Catalunya y nacions ibèriques: 8'00 pessetes trimestres
Països d'unió postal: 1'50 pessetes al mes

5 Cts.

J. PASCUAL Y CASAS. - SASTRE
S'ha mudat de casa, des del carrer Santa Agnà, a RAMBLA CATALUNYA, 6, pral.

FUNERARIA FERRAN 8, Palla, 8
TELÉFON 949

GRANS
MAGATZEMS

EL SIGLO

Dilluns 19 d'abril y dies següents

EXPOSICIÓ

Y VENDA DE

Novetats de l'Estació

Grans ocasions

EN

Llaneria • Sederia • Drills

Bruses • Faldilles • Refajos

Bates • Matinés • Pentinadors

Sabates pera senyora • Mocadors • Tovallols, etc., etc.

Preus considerablement reduïts

Sols durant els dies d'Exposició

IBIZA

ART - ARQUEOLOGIA - AGRICULTURA - COMERS
COSTUMS - HISTORIA - INDUSTRIA - TOPOGRAFIA
GUIA DEL TURISTA

ARTUR PÉREZ-CABRERO

S'ha posat a la venda als kioscos de la Placa Catalunya y Rambla del Mitg y principals llibres
aquest interessant llibre. L'obra consta de 136 planes, conté 29 gravats de
vistes y tipus del país, un plànol de la població y un mapa d'Ibiza y Formentera. Preu: 2 ptes.

Entorn de l'amnistia

Hi ha una causa, entre les productores de l'amnistia, que té un caràcter de transcendència y representa una ensenyança per l'avenir. Aquesta causa ha sigut el possible aplegament de totes les forces d'esquerra catalana, no les solidàries solament, sinó les solidàries y les antisolidàries, en una sola protesta.

Del fons de la meua cella jo la veia venir aquesta coincidència, jo la veia formar-se aquest aplegament, circumstancial si's vol, efímer potser, però que significava per al Govern la menassa d'una poderosa corrent d'opinió hostil a la seva actitud contra'l perseguits polítics y per a les forces conservadores el perill d'una possible concentració en l'avenir de totes les forces d'esquerra.

La campanya dels antisolidaris en pró de l'indult del Lerroux, la dels nostres amics solidaris, encapçalada per la comunitat del meu cas a favor de les víctimes de la llei iniqua y de tot l'estat de coses que li donà vida, estaven creant l'ambient necessari a una mena de solidaritat sentimental, que, fatalment, haurien fet cristallitzar la comunitat de la protesta y la comunitat del fi que's perseguia. Y aneu a saber quines haurien estat les conseqüències d'aquesta coincidència, d'aquesta aproximació, encara que fos tant sols produïda per un estat comú de sentiment. Recordem no més que a la primavera, la Solidaritat fou també un moviment sentimental y mireu la transcendència política que adquirí desseguida.

Jo crec que una de les causes, no la única, però sí de les primeres, que determinaren al Govern a concedir l'amnistia, fou aquesta novada que veia congregar damunt seu y damunt de les forces conservadores catalanes, Medití tothom sobre aquest fet y tregués les necessàries conseqüències, pensant nosaltres sobre tot, en el deure que tenim de catalanitzar, de dur a molures en l'òrbita del moviment nostre, tota aquella part de la democràcia catalana que, fins avui, no ha estat de gaire profit per a la llibertat ni per Catalunya.

Una altra de les causes productores de l'amnistia, de les principals també, és l'actitud dels representants solidaris y de l'opinió catalana. Això diu clarament que la força de Catalunya no està en els seus representants parlamentaris ni en el poble isoladament, sinó en la conjunció de representants y representats.

Cal que's tingui ben present la lliçó, però no caure en errors deplorables, en errors que resulten altament perjudicials per a l'eficàcia de l'acció catalana, esterilitzant les seves energies. Ni'l poble, una vegada elegits els seus representants, té de

plegar-se de brassos, esperant que li donin tot fet, ni aquests representants deuen isolarse de la multitud, prescindint de lo que batega en les seves entranyes.

Es necessari que entre representants y representats hi hagi una continuïtat, una directiva comunicació. Es necessari sobre tot el poble, quan en la seva representació parlamentària no existeixi una perfecta homogeneïtat—que en el cas actual era im possible, per esser el moviment solidari una conjunció de les més oposades tendències—manifesti clarament els seus desitjos y les seves aspiracions, per orientar l'acció dels seus representants y donar força a aquella tendència que estigué més identificada ab les dites aspiracions y els esmentats desitjos.

Y sols així, sols compenetrant-se y completant l'acció popular y l'acció parlamentària, conseguirem imposar la voluntat de Catalunya.

Ja ho han dit d'altres. No n'hi ha prou de l'amnistia. Té d'anar-se fins a l'arrel, fins a les causes productores de les iniquitats legals que han fet necessaria l'amnistia. Aquesta no és més que la reparació del dany personal sofert per les víctimes de l'estat de coses present. Però la lesió del dret no l'esborra, ni la repara aquest perdó, aquest oblit del suposat delictes.

Es dolorós que un home estigui a la presó, que tingui d'abandonar família y patria, perseguit per la justícia oficial. Però lo més terrible no és això, no és el cas individual: lo terrible és que un home pugui esser condemnat per encobertes injúries, a conseqüència d'haver fet crítica de una llei y censurat els seus preceptes; lo terrible és que vagi a presó per insultar a superiors, quan no té ab aquests suposats superiors cap mena de relació, ni's troba a les seves ordes. Això és lo enorme, lo intolerable. Perquè en el fet de la condemna, el dany no és personal, sinó col·lectiu, ja que representa una menassa pèr tota els ciutadans, en l'exercici dels més elementals drets de ciutadania.

Jo crec que'l moment és oportunitatíssim per donar una forta escomesa an aquest estat de coses.

D'una banda, pel fet de concedir l'amnistia, el Govern reconeix implícitament la iniquitat de les lleis y les iniquitats comeses en la llur aplicació. Si's delictes perseguits y castigats fossin tals delictes, com el Govern havia mai de proposar, més que el seu perdó, l'oblit complet de l'amnistia? El Govern, doncs, per mor d'aquesta taca a la seva confesió, se troba en manifesta inferioritat davant de la nostra representació parlamentària.

D'altra banda tenim l'actitud dels liberals. L'intervenció del Burell al tractat de l'acció catalana, en errors que resulten altament perjudicials per a l'eficàcia de l'acció catalana, esterilitzant les seves energies. Ni'l poble, una vegada elegits els seus representants, té de

pecat d'anticipisme, que tant odiós els havia fet a Catalunya. Com poden oposar-se a l'acció dels nostres diputats, quan aquests plantegin en tota la seva amplitud el problema?

Hi ha ademés l'argument de fet. El debat no hi havia necessitat de plantejarlo en l'esfera tècnica, argumentant sobre les possibles conseqüències de la llei. Aquesta se troba combatuda per la seva mateixa aplicació, per l'enormitat dels casos que tots coneixem y que ningú, ni's ministres mateixos, poden abonar. Fora, doncs, una insigne torpesa no aprofitarse de totes aquestes favorables circumstàncies, que fan poderosa la posició dels representants de Catalunya.

Cal tenir en compte també, que encara que's nostres diputats no volguessin, no hi ha manera d'eludir el plantejament del problema. Actualment se troba present al Congrés un projecte de recurtament que, no fa gaires dies, llegí'l ministre de la Guerra. Segons m'han dit—ab el tràngul de visites que he tingut durant la setmana, el text del projecte m'ha passat despercebut—s'hi allargà'l temps de reserva activa, de dotze anys que es ara, fins a setze. Lo qual significa que tots els ciutadans, si s'aprova la llei, quedaran sotmesos durant tota la llur virilitat, a les condicions que han produït la dura condemna den Baró.

Naturalment que's nostres diputats no podran deixar que passi aquesta enormitat, menassa constant per a la nostra ciutadania. No sols han d'oposar-se a lo que desitja'l ministre de la Guerra, sinó que tenen el deure de lluitar fins a conseguir que no siguin considerats com militars y no pugui aplicarse la jurisdicció de guerra, sinó aquells que fassin servei actiu, trobant-se incorporats a files, y hiesquiqui com, per força, quedara plantejat el problema en lo que té de més profund, en la seva entranya viva.

Però, cal recordarlo, per a l'acció dels nostres diputats tingui eficàcia, es necessari que l'oposició parlamentària estigui apoiada per un fort moviment d'opinió a Catalunya. Sense l'esforç de tots plegats, del poble y dels seus representants, fora impossible pensar en la victòria.

Y ara una darrera observació. A l'hora d'expressar aquestes raelles, ningú sab l'amplitud que tindrà'l projecte d'amnistia. Però, l'experiència d'altres vegades ho fa creure, es detémere que'l Govern procurará sortir-se del pas deixant fora una pila de perseguits que tenen dret absolut a trobarshi inclosos.

Doncs bé, jo'm crec interpretant el sentiment de tots els que's troben en el meu o en semblant cas, de tots els empresonats, exilats y processats, pregant als representants de Catalunya, que no's deixin dur, per un sentiment de pietat envers nosaltres, a acceptar l'amnistia, vingui com vingui; que lluitin per ampliar-la, fins a conseguir que hi quedin inclosos no sols els delictes d'opinió, sinó també's socials y aquells perseguits per lesa magestat, dels que ningú parla y que ja han vist passar una amnistia y dos indults generals, sense rebre cap benefici. Recordis que entre aquests perseguits hi ha en Puig de Franch, y l'exdirector d'El Diluvio, condemnats a vuit anys de presó, per paraules en les quals no hi havia injúria ni intenció injuriosa. La senalla exposició d'aquests dos casos, obligarà al Govern a incloure els delictes de lesa magestat en la vinenta amnistia.

Y si'l Govern s'hi negués, no ténim els nostres diputats allargar la batalla. Vuit dies més d'exil o de presó no signifiquen res, quan ab ells se contribueix a obrir les portes de la patria o del capítiveri, als que són víctimes del present estat de coses y de la lluita que sostenim tots plegats per modificarlo.

J. PONS Y PAGES

De Madrid estant

“Regeneración”

Es l'ungüent groc que cura totes les malures polítiques y socials públiques y privades. Quan un xerraire no sab que dir pronuncia aquesta paraula, quan un polític no sab com acabar un discurs buit, par la de regeneració y la gent que l'escolta quasi bé sempre aplaudeix. En aquest país dels tòpics aueix es el tòpic més aprofitat.

Desde que l'Espanya va malament, que es desde que existeix, se ve parlant de regeneració sense que's posin d'acord els que en parlen de lo que regeneració vol dir.

Regeneració per en Maura es governar tant anys com li convingué sense que ningú li fassi nosa.

Regeneració pels liberals es arribar al poder quant abans millor. Regeneració pels carlins es que vingui ben aviat don Carlos o don Jaume; pels de la flamarada regeneració vol dir la repartidura, per en Romanones bons negocis, per en Gasset que li donin an ell la cartera de Foment, pels diaris del truste que calgui en la Cierva; per l'Azazti, regeneració vol dir amunt y crits.

De regeneració en Maura en parla molt. Segons ell el seu Govern es un Govern regenerador, la seva obra es obra regeneradora.

Ell procura regenerarlo tot y si li donessin temps...

En Maura fa dos anys que governa. El Anuari militar publicat's següents dades referents a l'organització militar d'Espanya.

Any 1909. Generals, qüefes y oficials de l'escala activa, 17,468.

Tropa 113,349 homes, xifra nominal de la que hi ha que rebaxar dues quints

parts d'individus que no serveixen per a lliçencia, malalties, etc.

Resulta un quefe per cada quatre homes.

Espanya, per si acàs vostres no se'n recordaven, té deu mil milions de deute y té de pagar d'interessos 409 milions cada any.

Això ben mirat pot esser un quadro de regeneració a l'espanyola desde dalt.

Pels carrers criden: «La Regeneración», periódico político por Mariano de Cavia... Comprémla. No perquè hi creguem ni per curiositat poc sana, sinó per exigències de l'ofici.

El nou periódic publica articles de l'intellectualitat madrilenya y fins cosmopolita. Un n'hi ha firmat per la Carolina Otero.

«Regeneración» parla ab desdeny de la premsa de provincies y ataca a EL POBLE CATALA. Pregunta qui es en «Esfors» y suposa que en «Esfors» no té gaire «Esfors». Això vol esser un xiste.

Els escriptors de la «Bombolla» no coixen an en «Esfors». Res té de particular; jo no pretenc que la gent del Ninot, y de la Fransa Xica coneguin ab en Marí de Cavia.

Els xicots segueixen cridant pel carrer d'Alcalá.

«Regeneración», por Mariano de Cavia.

A les meves orelles el seu baladreig sona com si cridessin:

«La desgravación del vino, por Guillermo Osmán».

Madrid es plassa fort. Ni la «Regeneración» den Cavia, ni la desgravació de l'Osmán modificaran el preu del vi.—C.

Madrid, 12 d'abril.

CENTRE NACIONALISTA REPUBLICA

Se convoca a l'Assamblea extraordinaria de socis d'aquest Centre, que tindrà lloc dissabte, dia 17, a les nou de la vetlla, per acordar sobre la propera lluita electoral de renovació de l'Ajuntament, y preguem als socis, que fentse càrrec de la grandíssima importància d'aquesta assamblea, tinguin a bé portarhi el seu personal concurs.

Per acord de la Junta Directiva.
El president, J. Lluhi Rissech.—
El secretari, V. Bisbal.

COMENTARIS

L'AMIC DEL POBLE

L'adulació al poble quan es per fanatisme democràtic, quan sincerament se creu que en ell hi viu tota virtut y tota clarividència, té la disculpa dels amors romàntics, dels honrats deliris, però no poden trobar cap disculpa per les seves ofenses, aquelles plomes que exalten al poble, perquè ab la frase «el poble ho vol» intenten amagar una impotència o una manca d'ideal.

Aquest «el poble ho vol» té la mateixa realitat que'l «Déu ho vol» de les crendes. El poble, moltes vegades no vol res, no diu res, y es per això que pot donarse el cas que quan els periodistes l'invocuen, ho fan després de confessar l'indiferència popular, una indiferència que tant sols se trenca en els cercles polítics y en les criptes.

El poble, així, en abstracte, com mot de miting, com lloc comú d'editorial, no pot constituir mai un orient polític, y molt menys si'l poble no té cap actuació, li mancant a l'ensar plans d'anysorars per les grandesses preterites perdudes. Perquè si l'instint col·lectiu pot determinar un moment de glòria y un dia de presència, no pot sistematitzar aquesta hora de genialitat popular, perquè la multitud per clarividència que sigui, careix de mutabilitat consentent y no pot emmollir-se a les noves realitats que adquiriven vida, després del seu moment lluminós.

Declaro que no som com aquells «nobles» vanitosos que decreten l'incapacitat de les masses, en nom d'un individualisme intel·lectual. La multitud també pot ser i + + + + + igual a tu i + + + + + de cap manera en total zero, però es perillós, susceptible d'instaurar un ideal estètic, posar la seva voluntat com llei suprema, com criteri inviolable. En certs moments, sobre tot quan ja la multitud no actua, restant indiferent fins per allò que la va fer redreçar, l'opinió d'un partit, d'un grup d'homes, d'un home, deu atendre, sense intentar-se «legarlar en nom del poble».

Es difícil, ja ho sabem, aquesta serenitat, que fan més difícil encara les ambicions dels que estan poc acostumats a l'ideal y al sacrifici y molt fàcil a manipular y al profit de les ventajetes de la dominació. Així succeeix que quan opinions parcials, ben sinceres, ben honrades, ben raonables, marxen contra la corrent, són combatudes pels paràssits de l'opinió dels més, y fins les paraules «heterodoxes» causen daltres d'heterodoxes. Ara mateix, si algú intentés exhibir un criteri electoral, contrari a la Solidaritat, en nom d'una nova orientació política, o per creure que l'administració d'un municipi no pot imposar que's vagin a unes eleccions sense cap programa, sense cap ideal municipal, en nom del

poble cridarien «agafatols». Y aquest criteri personalista a aquesta opinió la sostenien els que perteneixen al radicalisme catalanista o polític; mes si fossin les forces conservadores, no's tindria per elles més que un plany resignat, de pobre menestral que's queixa de que's senyors no vulguin ferse ab ell.

A l'arribar aquí's adonem d'una cosa: de que hi ha molts que brassegen com si fossin els procuradors del poble y del poble no'n tenen res: ni'l seu amor, ni's seus sufragis, ni la seva simpatia. Viuen de vells preutis, com les riques cases arruïnades, y volen confondre's a la multitud perquè ni tenen coratge per resistir-la, ni prou rellu per destacar-se.

Si, sant y noble'l poble, enorme mà creadora'l poble, però es mala feina enfrontarlo ab els que senten una àstera idealitat, y més dolenta feina encara, quan els que la fan si's cridessin «a veure, a veure els poders que us ha donat el poble!» no podrien presentarlos segurament.

Assamblea catalanista a Girona

Com estava anunciat, ha tingut lloc al Centre Catalanista de Girona l'Assamblea convocada per aquesta entitat, de tots els catalanistes de la Comarca.

Hi assistiren un centenar de representants, entre'ls quals s'hi comptaven els autonomistes més prestigiosos de les comarques gironines. Ademés hi enviaren sa adhesió, entre altres personalitats, molts diputats provincials.

Ab la ponència del Centre y vuit representants dels districtes electorals de la provincia, se constituí la taula presidencial, al mitg de la qual s'assegué'l senyor Quintana, president de l'entitat convocant.

Aquest obrí la sessió, explicant l'objecte de la mateixa que era estudiar la conveniència de formar una organització poderosa ab totes les forces catalanistes de la provincia, per oposarse a les forces caciquistes y lluitar per l'expansió y triomf dels ideals comuns a tots.

Pronuncià seguidament un discurs eloqüent que fou molt ben rebut, sobre l'anterior proposició, el diputat per Torroella de Montgrí, don Josep Torras Sampol, Comensà dient que era evident que tots els catalanistes allí representats no eren incondicionals de cap fracció de les que se disputen el predomini en el moviment catalanista de la nostra patria. Que en la suma d'idees de tots, hi havia un fons comú d'anhel autonomista, que's ajuntava a tots, en quant havien d'actuar com a catalanistes.

De tot això n'deduí'l senyor Torras que no era lògic un apartament de les diverses tendències catalanistes representades a l'Assamblea, sobre tot tenint en compte que'l problema allí no pot plantejarse com a Barcelona o en aquells districtes on definitivament ha mort el caciquisme. Els vells dominadors de la política gironina espient encara'l moment de tornar a sortir y lluitar per aconseguir el predomini que's han arrebatat als elements catalans. Per això s'imposa una unió de tots y una organització forta, garantia de futures victòries patriòtiques.

El senyor Linares parlà en el mateix sentit, fent no més la salvatga de que's devia deixar als catalanistes en llibertat d'acció per intervenir en les qüestions locals y respectar l'indiferència dels grups constitutius.

També parlaren altres reunits, fent aclaracions de poca importància y acordant se seguidament federar les entitats catalanistes de la provincia.

Per formular les bases segons les quals s'haurà de realitzar aquesta federació, s'ajecà la sessió per alguns moments.

Al reanarsse aquesta, se presentaren aquestes tres bases: la primera proposant la federació de les entitats catalanistes de la provincia per eleccions lligatives y provincials; la segona nomenant ab càracter inferi un directori del que formen part vuit representants dels vuit districtes electorals; y la tercera confiant a dit directori l'encarreg d'explicar la base primera per portarla a la pràctica, donantne compte en altra Assamblea.

Seguidament s'ajecà la sessió, en la qual regnà molt d'entusiasme.

Informació política

Un mal pas

L'ha donat el nostre colega «La Publicitat» en un editorial que publica ahir al matí, en el qual s'ajudia al problema polític que a Barcelona plantegen les proximes eleccions municipals.

L'article causà gran disgust y veritable extranyesa. D'una manera ajustada y obliqua'l vell diari republicà acavava tojunt als grups republicans de la Solidaritat, ab la particularitat de que les principals alusions semblaven dirigides a's elements solidaris de la dreta Unió Republicana. En els moments actuals m'hi res se realitzen gestions importants que «La Publicitat» no ignora, es poc delicat dir coses com les que'l confrare d'U. Però l'indelicadesa es aquí lo de menys; lo de més es que tot lo que l'articulista conta està fora de lloc, car ningú tracta de fer revure la petita política de casinet. Això són games de parlar y de mortificar son com va ni com costa. Se veu que's senyors de «La Publicitat» estan de molt mal humor.

Per la part que's toca, nosaltres afirmem ben altament que cap dels grups polítics de Barcelona obra acuatment ab més alts y desinteressats mòbils que's nacionalistes republicans.

Aquí no hi ha política de casinet ni de «criptes» per part dels elements a qui «La Publicitat» se vol referir. Lo que sí que hi ha—y això no es pas per la banda nostra—es una petita política de m-n-

jador domèstic y d'entressol
Y no volem afegir res més, per no disputar al senyor Junoy ab un nou sepeccat que'l petit co'ga haurà provocat.

En Pous y Pagès a la presó

Entre altres persones que's visitaren ahir al senyor Pous, recordem una comissió de republicans progressistes, composta d'a's senyors Martràs, Melz y Subiràs, els quals per acord de l'Assamblea del seu partit feren una visita de complament al nostre company: al senyor Gauset, de Reus; un representant de «Metralles»; en Foguera y Duran, l'Oriol Martí, etc.

L'artista Alexandre de Riquer ha enviat al nostre amic un pasage. L'envoy d'aquest delicat present obsequi a desitg de diversos artistes amics den Pous, de decorar la seva cella ab quadros y pintures.

Les oleolons

Ahí's se retiraren a l'Unió Gremial les juntes consultiu y administrativa, per a tractar de la proxima lluita electoral.

Sembla que no s'acordà res en ferm, nomenant no més una comissió pera que realitzés treballs preliminars de les eleccions. Aquesta mateixa setmana tindrà lloc una assamblea de delegats per tractar del mateix tema d'actualitat.

Una oficina electoral

«Radium Social» (Granada, 22, Gracia), ha establert unes oficines electorals que estaran obertes els dies feiners de vuit a onze del vespre y els dies festius de quatre tarda a onze nit.

Els federals

La Junta Municipal Federalista's retirà ahir a dos quarts de deu de la nit en el Centre Catala Republica Federalista.

Nou periódic

Dintre pocs dies apareixerà al districte setè un periódic republicà titulat «Anemajunts». La redacció ha quedat instal·lada al local de «Sang Nova».

Els candidats lerrouxistes

Parlant dels candidats que's ahir i olidaris presentaren en les proximes eleccions, desahí'm un d'ari:

«Se assegura entre coses de les aniscladures que los senyors Serrallana, Mir y Miró y Buró no figuraran en la candidatura de concejales per hallarse comprendidos en la ley Mellado. Per esta razón en el distrito primero se presentarán como candidatos los señores Colomias y don Emiliano Iglesias, substituyendo al primero al señor Serrallana. Los radicales en este distrito irán al capo, votando al señor Colomias en la Barcelona y al señor Iglesias en el Pueblo Nuevo».

En el distrito cuatro parece que además de don Salvo Casals hay otro candidato: el señor Sirvent, que acompañó al señor Lerroux en su viaje a la Argentina.

Por el distrito octavo presentarán al industrial don Juan Fusté.

En otros llocs, també sentirem dir que's volien presentar els senyors Sanjaume, Borjas y Ullé, el pare dels dos coneguts propagandistes.

Diputats a Madrid

En l'express d'ahir al vespre varen marxar a Madrid, pujant al tren en l'estació de França, els diputats nacionalistes republicans senyors Camer, Calvet y Cruells y el republicà senyor Zulueta.

Els senyors Camer, Calvet y Zulueta van a intervenir en la discussió del projecte d'amnistia que avui ha de presentar a les Corts el Govern den Maura y van disposats a lluitar per que aquella sigui lo més ampla possible.

El senyor Cruells, l'acta del qual no ha sigut dictaminada encara per la respectiva Comissió, marxà a Madrid per assumptes del seu despatx d'adocat, però d'ensar una causa en el Tribunal Suprem, però sí durant la seva estada a Madrid li aprovà la comissió l'acta, juraria o prometeria tot seguit el càrrec y fins y tot interviuria potser en els debats.

A despedir a nostres diputats hi a'hí'hi nombrosos amics y companys, entre les quals hi vegerem el president del C. N. R. don Joaquim Lluhi y Rissech y el diputat per Girona don Eusebi Corominas, el qual digué que faria's possibles per a juntarse als seus companys demà o demà passant.

En l'andamí mateix, els senyors Camer, Corominas y Lluhi celebraren una llarga conferència, indubtablement sobre les properes eleccions municipals.

—En el mateix tren varen marxar també cap a Madrid, els diputats al sol d'ari senyors Sol y Ortega y Giner de los Rios.

Segons sentirem a dir se proposen d'ir senyors plantejant en el Congrés un debat sobre la situació de Barcelona a causa dels darrers atencats terroristes.

Pols prosos d'Alcalá del Valle

Se'n's pregà la publicació:
«A todos los hombres amantes de la Justicia».

El Comité de Solidaridad Obrera nombra para emprender la campaña en favor de las víctimas que hace seis años se pudren injustamente en el presidio de San Miguel de los Reyes (Valencia), os invita a todos en general, sin distinción de clases al gran mitin que se celebrará el jueves, día 15 del corriente, a las nueve y media en punto de la noche, en el local del Centro Obrero, calle Nueva de San Francisco, 7, principal.

¡Hombres de corazón, al mitin! ¡Obreros no faléis! ¡A luchar por la libertad de nuestros hermanos! El Comité».

ESPERANTO

Demà s'obrirà en el Centre Nacionalista Republica l'Esperanto, un curs d'Esperanto que's continuará to's els dimarts, dijous y dissabtes, de nou a deu de la vetlla, a càrrec del senyor Dalmau, president de la secció d'Instrucció d'Esperanto Kataluna.

Per a aquest curs no es necessari saber gramàtica ni idioma fixe. Les classes seran per a tots sexes y completament gratuïtes.

Segons noves d'ites classes seran conegutíssimes.

PRIMER PREMI

de l'Excm. Ajuntament de Barcelona

L'ha obtingut la farmacia del Dr. Doménech, ont s'elabora el marvellós tònic reconstituent **Fosfo-Gluc-Kola** Doménech, que recomana els metges més eminents per combatre ab exit segura **Neurastenia, Ciorosi, Inapetencia, Debilitat, Palpitacions del cor, Convalescences, i demés malalties nervioses.** S'entregarà gratis una mostra en elegant capsa metálica a qui ho solliciti de l'autor, B. Doménech, farmacèutic — RONDA DE SANT PAU, 71. — Barcelona

L'Homenatge
an en Guimerà

L'impressió d'un volum de les obres de Guimerà ha estat adjudicada a la casa Anuari de l'Exportació, en virtut de concurs públic.

A les adhesions rebudes s'han d'afegir les següents:

Rhodesos de Sabadell, Associació d'Artistes Liris i Dramàtics de Barcelona, Centre Nacionalista de Sant Feliu de Guixols, La Bandera Regional, Ateneu Barcelonès, Avenç Nacionalista Republicà de Sant Andreu de Palomar, Societat Coral «Palma de Catalunya», Centre Popular Català, de Sant Andreu de Palomar, Centre Català de Vendrell, Apecc d'Alcarrà, Anís Sans y Rosell, Centre Republicà Nacionalista de Reus, Personal de les Oficines de la carta topogràfica de Barcelona i son territori, Orfeó Gracienc, Esbart Català de Dansaires, Apecc Autonomista d'Arenys, Institut Català de les Arts del Llibre, Pinya Catalana, Circu Artístic de Sant Lluç, Ajuntament de La Bisbal, Societat coral «La Juventud de les Coris, Casno del Circul de Vendrell, Ferruccio Garavaglia, El Progreso de Sant Feliu de Guixols, Solidaritat Catalana de Lleida, Associació Catalana d'Esplugs de Francolí, Ajuntament de Puigcerdà, Unió Catalana de Vilassar de Mar, Ateneu Obrer del districte segon, Ajuntament de Badalona, Centre Nacionalista Republicà de Sant Martí, Ateneu Enciclopèdic popular, Associació Catalana de Vallès, Societat coral «Amigos Timoreros».

Els atentats terroristes

Diligències judicials

L'insubmissió del sumari obert ab motiu de l'explosió d'una bomba o petard al carrer de Sant Pau, ha correspost al jutjat de les Dressedanes escrivania Alegret, qual jutjat se feu càrrec dels restes de l'atentat i la seva càrrega recollits pel jutjat de guarda. Dits restes són no trossos de ferro colat de regular tamany, dues capes sense engegar de pistola sistema Browning, un cilu i un cargol. Dits trossos encara que no son prou per reconstruir l'atentat, fan suposar, com ja ho feu un oficial d'artilleria que anà al lloc del succeís i els examinà, que l'explosió era una lampara de fúndidor.

Com tots els altres, dits restes seran enviats pel seu analisi a la Capitania general.

Un fet extrany

Encara que se sospita que a la fi resultarà que cap relació té ab els fets del terrorisme, per lo extrany que es i per lo que ahir se'n parlà a Barcelona, anem a explicar un succeís ocorregut la nit mateixa de l'explosió del petard del carrer de Sant Pau.

Segons sembla, 8 o 10 minuts després de haver ocorregut dita explosió, el desconeixent a l'Ateneu Autonomista del Districte setè situat en els entressols de la casa del carrer de Sant Pau que fa cantonada al Marquès del Duero.

En el Centre esmentat s'hi havia donat a la tarda un ball i en encara nombrosos els socis que acompanyats de les seves famílies restaven en el local. El desconegut a l'entrar procurà confondre's entre'l públic però dos socis, que'l vegeren, els senyors Figueras y Valls, li preguntaren que volia. Segons sembla quelcom contrariat respongué el desconegut que buscava una dona anomenada Neus a la qual vivia coneix en el Centre i sense donar més explicacions abandonà el local.

Un soci del Centre, anomenat Coll al qual infundí moltes sospites el desconegut baixà escales avall darrera del desconegut seguintlo pels carrers de Carretes, Santa Eulena y Kienzo fins a sortir al carrer de Sant Pau, ont se distingí el subjecte entre'l grup que començaven el fet.

Alí preguntà el desconegut si la bomba havia ocasionat desgracies personals y després de contestar-li negativament, se dirigí al carrer de Sant Pau amunt cap a les Rambles. Y el senyor Coll darrera d'ell.

El desconegut remarcà que se'l seguia y se feu el dissimulat parantse duns tres vegades fent veure que encenia el cigar, y creuant que creu que ja no se'l seguia se fust en un portal.

El senyor Coll, que realment havia perdut de vista al subjecte, quan se'n donà marxa dutes o tres escales y al fons d'una d'elles el trobà. Dedit se ficà el senyor Coll al portal mentre el desconegut a l'observarho, començà a pujar les escales.

Lo mateix fet el Sr. Coll però encara no havia arribat al primer replà, se li girà ràpidament el desconegut que l'agafà pel coll y, segons se diu, traientse un punyal l'amenassà ab matalot si continuava seguintlo.

El Sr. Coll, que és un jove de 18 o 20 anys quèdà esverat y el desconegut aproximantse d'això sortí ràpidament de l'estal·la perdentse per aquells carrers.

Quan el senyor Coll s'hagué refet del nostre crida al vigilant preguntó fou inútil: el subjecte desconegut no fou trobat en lloc.

Així s'explicà el fetxy així l'hem contat. Sembla també que'l misteriós personatge anava ben vestit ab trajo fosc y capell totu, representant tenir un 42 anys.

Afegirem an això que ahir a la tarda el senyor Coll fou cridat a declarar pel jutjat de les Dressedanes, no sabentse que digué al jutge puch aquest i els seus subordinats se tancaren en una absoluta reserva.

Una planxa de la políola

Ahí a la matíada la policia detingué a dcs subjectes que li semblaren sospitosos. Tots dos foren posats en llibertat a les poques hores pel jutjat.

Tot això no té res de particular. Lo que té, més ben dit, tampoc no té, que un dels dos detinguts, que ho fou en un instant, resultà ésser no solament subjecte d'immortals antecedents, sino marit de la minyona de l'inspector de policia senyor Salazaray, subjugue de la secció especial d'investigació, dedicada especialment a perseguir als autors dels fets del terrorisme.

Un «rondin»

«El Notidore», d'ahir al vespre publicava el següent títol:

«Se ha nomenat un rondin que se dedica exclusivament a la persecució del terrorisme».

Lo mandant los inspectores señores Pinent i Ibañez y está formado por diez aspirantes a policia, siendo precisamente los designados para este importante servicio el más moderno de cada distrito.

Como apenas llevan un mes de incorporación por proceder de las últimas oposiciones, la mayor parte de ellos no conocen más que las principales calles de la capital.

Con estos precedentes ya juzgará el lector las dificultades con que han de luchar

chiar los encargados de tan delicada cuanto difícil misión, máxime cuando ni siquiera conocen el idioma catalán.

El hecho se comenta por sí mismo.

Les autoritats on «inopia»

Aquesta mateixa paraula digué'l senyor Ossorio als periodistes quan li preguntaren que hi havia de nou sobre els darrers atentats. Diguem, com «El Notidore»: el fet se comenta per sí sol.

A més, parlant y comentant ab els periodistes el senyor Ossorio sobre les darreres declaracions de l'expolida Tressols, a València, les quals publicaven ahir vari d'arribar, y en les que l'expolida barcelonina tornà a repetir, parlant del terrorisme, allò de treure darrers y de persones altes que s'amaguen darrera els autors de les bombes, manifestà que'l senyor Tressols ja ha tingut sobrades ocasions de manifestar lo que sabia, y que ara'l públic que pogué un dia creure les paraules del senyor Tressols, no podrà avui ésser escusat com aleshores el mite de l'esmentat expolida.

perquè si aleshores diem que no podrà parlar per causa de pertèixer al cos de seguretat bé pot ferho ara que està lliure d'amorcs càrcers.

També negà rotundament el senyor Ossorio lo que fa alguns dies se ve dient referent a un anónim que se diu que rebé en el que se li anunciaven les explosions ocorregudes darrerament.

En quant al que superior de la policia, que li anaven els periodistes al mitjà no'l pogueren veure per ésser fora, segons se'n digué. A la nit ja forem més afortunats, el trobarem, però sols ens digué que havia enviat quatre o cinc informes favorables respecte a la conducció del cambier Domingo Valls al jutjat de Lleida. Es doncs, probable que aviat serà posat en llibertat el Valls.

Un company preguntà al senyor Díaz Guinjaró si era cert lo publicat pel «Notidore» sobre'l famós rondin negantho el que superior de la policia molt contrariat.

La mara don Rull

En el correu de les 5'45 va arribar ahir a la tarda a Barcelona procedent del penal de dones d'Alcalá d'Henares, Maria Queraltó, mare de l'ajusticiat Joan Rull.

A l'estació tingué que esperar-se fins a prop de les set que arribà cotxe celular que la portà directament a la presó del dispositiu del jutjat de la jurisdicció de carrer d'Amalús, ont ingressà quedant a l'habitació de la senyora.

Marina, que sollicità el seu trasllat per celebrar un càrrec entre ella y en Cuyàs en Blumch detinguts ab motiu de l'explosió de la bomba de la «grolandina» número 3.

En el correu de les 5'45 va arribar ahir a la tarda a Barcelona procedent del penal de dones d'Alcalá d'Henares, Maria Queraltó, mare de l'ajusticiat Joan Rull.

A l'estació tingué que esperar-se fins a prop de les set que arribà cotxe celular que la portà directament a la presó del dispositiu del jutjat de la jurisdicció de carrer d'Amalús, ont ingressà quedant a l'habitació de la senyora.

Marina, que sollicità el seu trasllat per celebrar un càrrec entre ella y en Cuyàs en Blumch detinguts ab motiu de l'explosió de la bomba de la «grolandina» número 3.

En el correu de les 5'45 va arribar ahir a la tarda a Barcelona procedent del penal de dones d'Alcalá d'Henares, Maria Queraltó, mare de l'ajusticiat Joan Rull.

A l'estació tingué que esperar-se fins a prop de les set que arribà cotxe celular que la portà directament a la presó del dispositiu del jutjat de la jurisdicció de carrer d'Amalús, ont ingressà quedant a l'habitació de la senyora.

Marina, que sollicità el seu trasllat per celebrar un càrrec entre ella y en Cuyàs en Blumch detinguts ab motiu de l'explosió de la bomba de la «grolandina» número 3.

En el correu de les 5'45 va arribar ahir a la tarda a Barcelona procedent del penal de dones d'Alcalá d'Henares, Maria Queraltó, mare de l'ajusticiat Joan Rull.

A l'estació tingué que esperar-se fins a prop de les set que arribà cotxe celular que la portà directament a la presó del dispositiu del jutjat de la jurisdicció de carrer d'Amalús, ont ingressà quedant a l'habitació de la senyora.

Marina, que sollicità el seu trasllat per celebrar un càrrec entre ella y en Cuyàs en Blumch detinguts ab motiu de l'explosió de la bomba de la «grolandina» número 3.

En el correu de les 5'45 va arribar ahir a la tarda a Barcelona procedent del penal de dones d'Alcalá d'Henares, Maria Queraltó, mare de l'ajusticiat Joan Rull.

A l'estació tingué que esperar-se fins a prop de les set que arribà cotxe celular que la portà directament a la presó del dispositiu del jutjat de la jurisdicció de carrer d'Amalús, ont ingressà quedant a l'habitació de la senyora.

Marina, que sollicità el seu trasllat per celebrar un càrrec entre ella y en Cuyàs en Blumch detinguts ab motiu de l'explosió de la bomba de la «grolandina» número 3.

En el correu de les 5'45 va arribar ahir a la tarda a Barcelona procedent del penal de dones d'Alcalá d'Henares, Maria Queraltó, mare de l'ajusticiat Joan Rull.

A l'estació tingué que esperar-se fins a prop de les set que arribà cotxe celular que la portà directament a la presó del dispositiu del jutjat de la jurisdicció de carrer d'Amalús, ont ingressà quedant a l'habitació de la senyora.

Marina, que sollicità el seu trasllat per celebrar un càrrec entre ella y en Cuyàs en Blumch detinguts ab motiu de l'explosió de la bomba de la «grolandina» número 3.

En el correu de les 5'45 va arribar ahir a la tarda a Barcelona procedent del penal de dones d'Alcalá d'Henares, Maria Queraltó, mare de l'ajusticiat Joan Rull.

A l'estació tingué que esperar-se fins a prop de les set que arribà cotxe celular que la portà directament a la presó del dispositiu del jutjat de la jurisdicció de carrer d'Amalús, ont ingressà quedant a l'habitació de la senyora.

Marina, que sollicità el seu trasllat per celebrar un càrrec entre ella y en Cuyàs en Blumch detinguts ab motiu de l'explosió de la bomba de la «grolandina» número 3.

En el correu de les 5'45 va arribar ahir a la tarda a Barcelona procedent del penal de dones d'Alcalá d'Henares, Maria Queraltó, mare de l'ajusticiat Joan Rull.

A l'estació tingué que esperar-se fins a prop de les set que arribà cotxe celular que la portà directament a la presó del dispositiu del jutjat de la jurisdicció de carrer d'Amalús, ont ingressà quedant a l'habitació de la senyora.

Marina, que sollicità el seu trasllat per celebrar un càrrec entre ella y en Cuyàs en Blumch detinguts ab motiu de l'explosió de la bomba de la «grolandina» número 3.

En el correu de les 5'45 va arribar ahir a la tarda a Barcelona procedent del penal de dones d'Alcalá d'Henares, Maria Queraltó, mare de l'ajusticiat Joan Rull.

A l'estació tingué que esperar-se fins a prop de les set que arribà cotxe celular que la portà directament a la presó del dispositiu del jutjat de la jurisdicció de carrer d'Amalús, ont ingressà quedant a l'habitació de la senyora.

Marina, que sollicità el seu trasllat per celebrar un càrrec entre ella y en Cuyàs en Blumch detinguts ab motiu de l'explosió de la bomba de la «grolandina» número 3.

En el correu de les 5'45 va arribar ahir a la tarda a Barcelona procedent del penal de dones d'Alcalá d'Henares, Maria Queraltó, mare de l'ajusticiat Joan Rull.

A l'estació tingué que esperar-se fins a prop de les set que arribà cotxe celular que la portà directament a la presó del dispositiu del jutjat de la jurisdicció de carrer d'Amalús, ont ingressà quedant a l'habitació de la senyora.

Marina, que sollicità el seu trasllat per celebrar un càrrec entre ella y en Cuyàs en Blumch detinguts ab motiu de l'explosió de la bomba de la «grolandina» número 3.

En el correu de les 5'45 va arribar ahir a la tarda a Barcelona procedent del penal de dones d'Alcalá d'Henares, Maria Queraltó, mare de l'ajusticiat Joan Rull.

A l'estació tingué que esperar-se fins a prop de les set que arribà cotxe celular que la portà directament a la presó del dispositiu del jutjat de la jurisdicció de carrer d'Amalús, ont ingressà quedant a l'habitació de la senyora.

Marina, que sollicità el seu trasllat per celebrar un càrrec entre ella y en Cuyàs en Blumch detinguts ab motiu de l'explosió de la bomba de la «grolandina» número 3.

En el correu de les 5'45 va arribar ahir a la tarda a Barcelona procedent del penal de dones d'Alcalá d'Henares, Maria Queraltó, mare de l'ajusticiat Joan Rull.

A l'estació tingué que esperar-se fins a prop de les set que arribà cotxe celular que la portà directament a la presó del dispositiu del jutjat de la jurisdicció de carrer d'Amalús, ont ingressà quedant a l'habitació de la senyora.

Marina, que sollicità el seu trasllat per celebrar un càrrec entre ella y en Cuyàs en Blumch detinguts ab motiu de l'explosió de la bomba de la «grolandina» número 3.

En el correu de les 5'45 va arribar ahir a la tarda a Barcelona procedent del penal de dones d'Alcalá d'Henares, Maria Queraltó, mare de l'ajusticiat Joan Rull.

A l'estació tingué que esperar-se fins a prop de les set que arribà cotxe celular que la portà directament a la presó del dispositiu del jutjat de la jurisdicció de carrer d'Amalús, ont ingressà quedant a l'habitació de la senyora.

Marina, que sollicità el seu trasllat per celebrar un càrrec entre ella y en Cuyàs en Blumch detinguts ab motiu de l'explosió de la bomba de la «grolandina» número 3.

En el correu de les 5'45 va arribar ahir a la tarda a Barcelona procedent del penal de dones d'Alcalá d'Henares, Maria Queraltó, mare de l'ajusticiat Joan Rull.

A l'estació tingué que esperar-se fins a prop de les set que arribà cotxe celular que la portà directament a la presó del dispositiu del jutjat de la jurisdicció de carrer d'Amalús, ont ingressà quedant a l'habitació de la senyora.

Marina, que sollicità el seu trasllat per celebrar un càrrec entre ella y en Cuyàs en Blumch detinguts ab motiu de l'explosió de la bomba de la «grolandina» número 3.

En el correu de les 5'45 va arribar ahir a la tarda a Barcelona procedent del penal de dones d'Alcalá d'Henares, Maria Queraltó, mare de l'ajusticiat Joan Rull.

A l'estació tingué que esperar-se fins a prop de les set que arribà cotxe celular que la portà directament a la presó del dispositiu del jutjat de la jurisdicció de carrer d'Amalús, ont ingressà quedant a l'habitació de la senyora.

Marina, que sollicità el seu trasllat per celebrar un càrrec entre ella y en Cuyàs en Blumch detinguts ab motiu de l'explosió de la bomba de la «grolandina» número 3.

En el correu de les 5'45 va arribar ahir a la tarda a Barcelona procedent del penal de dones d'Alcalá d'Henares, Maria Queraltó, mare de l'ajusticiat Joan Rull.

A l'estació tingué que esperar-se fins a prop de les set que arribà cotxe celular que la portà directament a la presó del dispositiu del jutjat de la jurisdicció de carrer d'Amalús, ont ingressà quedant a l'habitació de la senyora.

Marina, que sollicità el seu trasllat per celebrar un càrrec entre ella y en Cuyàs en Blumch detinguts ab motiu de l'explosió de la bomba de la «grolandina» número 3.

Se feu després, una cursa d'Handicap, també per series y dels sis corredors que corresgueren la final arribaren primers Comès, Pouchois y Wan Bever.

Se corregué tot seguit un match de tantes que constituí una verdadera novetat: el forçament dos espanyols Comès, Durán y dos francesos Pouchois, Michiels.

Després d'una cursa molt interessant guanyà el tandem espanyol el premi de 400 pessetes.

També se feu un match a mitj fons en dues proves entre Gerini entrenat per Baudelocque y Lohmann per Reinwald essent guanyat per aquest darrer que feu el recorregut dels 20 kilòmetres en menys de 17 minuts.

La concorrencia sortí molt satisfeta tots dos dies de l'espectacle per la varietat y les diferents combinacions de corredors presents.—E.

Se feu després, una cursa d'Handicap, també per series y dels sis corredors que corresgueren la final arribaren primers Comès, Pouchois y Wan Bever.

Se corregué tot seguit un match de tantes que constituí una verdadera novetat: el forçament dos espanyols Comès, Durán y dos francesos Pouchois, Michiels.

Després d'una cursa molt interessant guanyà el tandem espanyol el premi de 400 pessetes.

També se feu un match a mitj fons en dues proves entre Gerini entrenat per Baudelocque y Lohmann per Reinwald essent guanyat per aquest darrer que feu el recorregut dels 20 kilòmetres en menys de 17 minuts.

La concorrencia sortí molt satisfeta tots dos dies de l'espectacle per la varietat y les diferents combinacions de corredors presents.—E.

Se feu després, una cursa d'Handicap, també per series y dels sis corredors que corresgueren la final arribaren primers Comès, Pouchois y Wan Bever.

Se corregué tot seguit un match de tantes que constituí una verdadera novetat: el forçament dos espanyols Comès, Durán y dos francesos Pouchois, Michiels.

Després d'una cursa molt interessant guanyà el tandem espanyol el premi de 400 pessetes.

També se feu un match a mitj fons en dues proves entre Gerini entrenat per Baudelocque y Lohmann per Reinwald essent guanyat per aquest darrer que feu el recorregut dels 20 kilòmetres en menys de 17 minuts.

La concorrencia sortí molt satisfeta tots dos dies de l'espectacle per la varietat y les diferents combinacions de corredors presents.—E.

Se feu després, una cursa d'Handicap, també per series y dels sis corredors que corresgueren la final arribaren primers Comès, Pouchois y Wan Bever.

Se corregué tot seguit un match de tantes que constituí una verdadera novetat: el forçament dos espanyols Comès, Durán y dos francesos Pouchois, Michiels.

Després d'una cursa molt interessant guanyà el tandem espanyol el premi de 400 pessetes.

També se feu un match a mitj fons en dues proves entre Gerini entrenat per Baudelocque y Lohmann per Reinwald essent guanyat per aquest darrer que feu el recorregut dels 20 kilòmetres en menys de 17 minuts.

La concorrencia sortí molt satisfeta tots dos dies de l'espectacle per la varietat y les diferents combinacions de corredors presents.—E.

Se feu després, una cursa d'Handicap, també per series y dels sis corredors que corresgueren la final arribaren primers Comès, Pouchois y Wan Bever.

Se corregué tot seguit un match de tantes que constituí una verdadera novetat: el forçament dos espanyols Comès, Durán y dos francesos Pouchois, Michiels.

Després d'una cursa molt interessant guanyà el tandem espanyol el premi de 400 pessetes.

També se feu un match a mitj fons en dues proves entre Gerini entrenat per Baudelocque y Lohmann per Reinwald essent guanyat per aquest darrer que feu el recorregut dels 20 kilòmetres en menys de 17 minuts.

La concorrencia sortí molt satisfeta tots dos dies de l'espectacle per la varietat y les diferents combinacions de corredors presents.—E.

Se feu després, una cursa d'Handicap, també per series y dels sis corredors que corresgueren la final arribaren primers Comès, Pouchois y Wan Bever.

Se corregué tot seguit un match de tantes que constituí una verdadera novetat: el forçament dos espanyols Comès, Durán y dos francesos Pouchois, Michiels.

Després d'una cursa molt interessant guanyà el tandem espanyol el premi de 400 pessetes.

També se feu un match a mitj fons en dues proves entre Gerini entrenat per Baudelocque y Lohmann per Reinwald essent guanyat per aquest darrer que feu el recorregut dels 20 kilòmetres en menys de 17 minuts.

La concorrencia sortí molt satisfeta tots dos dies de l'espectacle per la varietat y les diferents combinacions de corredors presents.—E.

Se feu després, una cursa d'Handicap, també per series y dels sis corredors que corresgueren la final arribaren primers Comès, Pouchois y Wan Bever.

Se corregué tot seguit un match de tantes que constituí una verdadera novetat: el forçament dos espanyols Comès, Durán y dos francesos Pouchois, Michiels.

Després d'una cursa molt interessant guanyà el tandem espanyol el premi de 400 pessetes.

També se feu un match a mitj fons en dues proves entre Gerini entrenat per Baudelocque y Lohmann per Reinwald essent guanyat per aquest darrer que feu el recorregut dels 20 kilòmetres en menys de 17 minuts.

La concorrencia sortí molt satisfeta tots dos dies de l'espectacle per la varietat y les diferents combinacions de corredors presents.—E.

Se feu després, una cursa d'Handicap, també per series y dels sis corredors que corresgueren la final arribaren primers Comès, Pouchois y Wan Bever.

Se corregué tot seguit un match de tantes que constituí una verdadera novetat: el forçament dos espanyols Comès, Durán y dos francesos Pouchois, Michiels.

Després d'una cursa molt interessant guanyà el tandem espanyol el premi de 400 pessetes.

També se feu un match a mitj fons en dues proves entre Gerini entrenat per Baudelocque y Lohmann per Reinwald essent guanyat per aquest darrer que feu el recorregut dels 20 kilòmetres en menys de 17 minuts.

La concorrencia sortí molt satisfeta tots dos dies de l'espectacle per la varietat y les diferents combinacions de corredors presents.—E.

Se feu després, una cursa d'Handicap, també per series y dels sis corredors que corresgueren la final arribaren primers Comès, Pouchois y Wan Bever.

Se corregué tot seguit un match de tantes que constituí una verdadera novetat: el forçament dos espanyols Comès, Durán y dos francesos Pouchois, Michiels.

Després d'una cursa molt interessant guanyà el tandem espanyol el premi de 400 pessetes.

També se feu un match a mitj fons en dues proves entre Gerini entrenat per Baudelocque y Lohmann per Reinwald essent guanyat per aquest darrer que feu el recorregut dels 20 kilòmetres en menys de 17 minuts.

La concorrencia sortí molt satisfeta tots dos dies de l'espectacle per la varietat y les diferents combinacions de corredors presents.—E.

Se feu després, una cursa d'Handicap, també per series y dels sis corredors que corresgueren la final arribaren primers Comès, Pouchois y Wan Bever.

Se corregué tot seguit un match de tantes que constituí una verdadera novetat: el forçament dos espanyols Comès, Durán y dos francesos Pouchois, Michiels.

Després d'una cursa molt interessant guanyà el tandem espanyol el premi de 400 pessetes.

